

Rainer Maria Rilke: Levél feleségének Clara-nak

„...Azóta a Képek Könyve példányában tartom a három hangaszálat, és áthatják erős szagukkal, ami tulajdonképpen csak az őszi föld illata. A Föld, az érett talaj, úgy tűnik nekem, soha nem hagyja magát így belélegezni egyetlen illatban; ami nem csekélyebb, mint a tenger szaga, keserű ott, ahol mintha ízlelni lehetne, és több, mint mézédés ott, ahol az ember úgy véli, hogy az első hangra bukkanhatna. Mélységet hordoz magában, sötétséget, majdnem síri sötétséget, de mégis szelet és kátrányt is, és terpentint és ceyloni teát. Komoly és szegényes, mint egy kolduló barát szaga, de egyszersmind olyan is, mint egy drága füstölő, erősen gyanta illatú. És ha ránézek: olyan, mint egy hímzés, pompás; mint három lila selyem-ciprus egy perzsa szőnyegben (olyan hevesen-nedves lila, mintha a Nap kiegészítő színe lenne). Látnod kellene ...”

/nyersfordítás: Böszörményi László/

Rainer Maria Rilke: Az emberi szavaktól félve borzongok

Az emberi szavaktól félve borzongok.
Mert mindent kimondanak könnyörtelen:
ezt kutyának hívják, amannak ház a neve,
és itt van a kezdet és a vég pedig amott.

Aggaszt céljuk is, játéuk a gúnnyal,
Bölcsék mindenben, ami volt és ami lesz;
Nincs hegy, számukra legyőzhetetlen;
Hatalmuk szinte határos az Úrral.

Óva intek és védem őket: Ne bántsátok.
A dolgok lágy folyását ne zavarjátok.
Megriasztva némák lesznek és merevek.
Megöltök mindent amit még kedvelek.
/fordította: Léder László/

Úgy félek az emberek szavától.
Mindent olyan pontosan kimondanak:
Ezt kutyának hívják, amant meg háznak,
és itt a kezdet és ott a vég.

Aggaszt értelmük is, játéuk a gúnnyal,
Mindent tudnak, mi lesz és mi volt;
Nem csodálják a hegyeket már;
Kertjük és földjük pont Isten szomszédja.

Én intek és védekezem: maradjatok távol.
Oly szívesen hallgatom a dolgok dalát.
Ti megfogjátok őket: merevek és némák.
Ti megölitek nekem mind a dolgokat.
/nyersfordítás: Böszörményi László/